

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/229/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514201310
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514201310.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Moniky Koščovej v právnej veci navrhovateľky QBE Insurance (Europe) Limited, so sídlom Plantation Place, Fenchurch Street 30, EC 3M 3BD Londýn, Veľká Británia, konajúca prostredníctvom QBE Insurance (Europe) Limited, pobočky poisťovne z iného členského štátu proti odporcom 1. H. G., nar. XX.X.XXXX, 2. H. G., nar. X.X.XXXX, obom bývajúcim v U. Č.. XXX, 3. Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o 194,18 € s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne v 3. rade proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 14C/136/2014-67 zo dňa 15.10.2014

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o povinnosti odporcov v 1. až 3. rade zaplatiť navrhovateľke spoločne a nerozdielne úrok z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 194,18 € od 23.1.2014 do zaplataenia tak, že návrh v tejto časti z a m i e t a.

Odporcovia v 1. až 3.rade sú povinní zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 16,50 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice-okolie (ďalej len súd prvého stupňa alebo len súd) rozsudkom označeným v záhlaví zaviazal odporcov v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne uhradiť navrhovateľke na účet Citibank č.XXXXXXXXXX/XXXX, KS: XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX sumu 194,18 € s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 23.1.2014 do zaplataenia, ako aj trovy konania vo výške 16,50 €, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak po zistení, že dňa 12.7.2012 došlo k poistnej udalosti - poškodeniu motorového vozidla poistenca navrhovateľky H.. D.G. R. tak, že odporca v 2. rade motorovým vozidlom zozadu narazil do motorového vozidla poistenca navrhovateľky. Na základe tejto poistnej udalosti navrhovateľka uhradila poistenému H.. D. R. z havarijného poistenia poistné plnenie vo výške 194,18 € dňa 8.3.2013. Prevádzkovateľom motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda (Peugeot 406 P.: X. XXX CO), bol odporca v 1. rade a na motorové vozidlo bolo v čase poistnej udalosti uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u odporkyne v 3. rade. Dňom vyplatenia poistného plnenia poškodenému H.. D. R. navrhovateľkou prešlo na navrhovateľku právo na náhradu škody voči odporcom v 1. až 3. rade v zmysle ust. § 813 ods. 1 Obč. zák., z ktorého dôvodu súd zaviazal odporcov spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke žalovanú sumu. V zmysle ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. zároveň súd zaviazal odporcov aj na zaplataenie úroku z omeškania odo dňa podania žaloby na súd, t.j. 23.1.2014.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a zaviazal neúspešných odporcov nahradiť navrhovateľke trovy konania, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o povinnosti odporcov spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 23.1.2014 do zaplatenia v zákonnej lehote podala odvolanie odporkyňa v 3. rade a navrhla v napadnutej časti rozsudok zmeniť tak, že súd návrh v tejto časti (o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 194,18 €) zamietne. Uplatnila odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j. rozhodnutie súdu v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zároveň však namietala aj nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku v napadnutej časti.

Poukázala na to, že sa nedostala do omeškania s plnením, keďže poisťná udalosť jej nebola oznámená a potom, čo si navrhovateľka u odporkyne v 3. rade listom zo dňa 12.4.2013 uplatnil svoj nárok, bolo jej dňa 18.7.2014 v súlade s ust. § 11 ods. 5 zák. 381/2001 Z.z. zaslané vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poisťné plnenie poskytnúť, a preto v súlade s § 11 ods. 7 cit. zák. nárok navrhovateľke voči odporkyne v 3. rade na úroky z omeškania nevznikol. Okrem vyššie uvedeného poukázala na to, že v danom prípade sa jedná o zákonnú cesiu práva poisteného na náhradu škody voči tretej osobe na poistiteľa a v rámci tejto zákonnej cesie poistiteľ vstupuje do existujúcich práv svojho poisteného a tento prechod práva na iný subjekt nemení charakter uplatňovaného nároku. Odporkyňa v 3. rade má za to, že na poistiteľa nemôže prejsť právo na náhradu škody vo väčšom rozsahu, ako ho mal sám poistený. Z týchto dôvodov nie je možné navrhovateľke priznať úroky z omeškania.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu argumentovala tým, že akákoľvek odpoveď odporkyne v 3. rade na uplatnenie regresného nároku ju nezbavuje povinnosti platiť úrok z omeškania. Zároveň poukázala na rozhodnutia súdov, ktorými si odporkyňa v 3. rade uplatňovala nárok v zmysle ust. § 813 Obč. zák. a ktorými jej bol priznaný aj nárok na úhradu úrokov z omeškania.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie odporkyne v 3. rade ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,2 písm. c/, ods. 3 O.s.p., t.j. preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o povinnosti odporcov zaplatiť navrhovateľke úrok z omeškania, a to i vo vzťahu k odporcom v 1. a 2. rade, keďže odporcovia boli zaviazaní na plnenie spoločne a nerozdielne a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne v 3. rade je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je rozsudok vo výroku, ktorým súd zaviazal odporcov v 1. až 3. rade zaplatiť navrhovateľke úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 194,18 € od 23.1.2004 do zaplatenia a súvisiaci výrok o trovách konania.

Výrok rozsudku o povinnosti odporcov v 1. až 3. rade zaplatiť navrhovateľke spoločne a nerozdielne sumu 194,18 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku nadobudol právoplatnosť, keďže účastníci konania proti nemu nepodali odvolanie a v tejto časti preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

Odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil v zmysle ust. § 220 O.s.p., keďže neboli splnené podmienky ani na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Súd prvého stupňa zo správne zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávny právny záver o dôvodnosti žalobným návrhom uplatneného nároku navrhovateľky na zaplatenie úrokov z omeškania.

Predmetom odvolacieho konania je zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 194,18 €, ktorú navrhovateľka poskytla titulom náhrady škody svojmu poistenému H.. D. R. z poisťnej udalosti, ktorou bolo poškodenie jeho motorového vozidla pri dopravnej nehode, ktorú zavinil odporca v 2. rade motorovým vozidlom, ktorého prevádzkovateľom bol odporca v 1. rade. Navrhovateľka plnila poškodenému H.. D.G. R. sumu 194,18 € dňa 8.3.2013, pričom výpočet výšky plnenia je zrejmý z likvidačnej správy zo dňa 6.3.2013. V zmysle tejto likvidačnej správy navrhovateľka pri výpočte výšky plnenia vychádzala z faktúry č. XXXXXXXXXX, ktorou boli fakturované náklady na vykonané práce na vozidle poisteného sumou 260,57 € bez DPH. Z tejto celkovo fakturovanej sumy bola odpočítaná

spoluúčasť poisteného vo výške 66,39 € a rozdiel predstavoval poistné plnenie 194,18 €, ktoré navrhovateľka poistenému vyplatila.

Z vyššie uvedených listinných dokladov obsiahnutých v spise na č.l. 30 až 32 je zrejmé, že navrhovateľka plnila poistenému náhradu škody, ktorá mu vznikla na jeho motorovom vozidle a v tomto plnení nie sú zahrnuté aj úroky z omeškania.

Podľa ust. § 813 Obč. zák., ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to až do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

V uvedenom ustanovení ide o zákonnú cesiu (prechod) práva poisteného na náhradu škody voči tretej osobe na poistiteľa. K tejto cesii dochádza okamihom plnenia a v jej rámci vstupuje poistiteľ do existujúcich práv poisteného alebo poškodeného. Poistiteľovi teda nevznikajú nové práva voči zodpovednému subjektu, ale všetky jeho práva sú odvodené od práv poisteného ako oprávneného zo zodpovednostného vzťahu voči tretej osobe. Nárok, ktorý pôvodne patrila poškodenému poistenému, prechádza na poistiteľa aj s príslušenstvom, t.j. aj s úrokmi z omeškania, ak poistiteľ poistenému uhradil aj tieto úroky.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že prechod práva poisteného na poistiteľa je limitovaný rozsahom výšky škody, ktorú je zodpovedný subjekt povinný uhradiť. Prechod práva na náhradu škody nastáva zo zákona okamihom vyplatenia plnenia poistenému a je limitovaný výškou plnenia, ktorú poistiteľ poskytol poistenému. Na poistiteľa nemôže prejsť právo na náhradu škody vo väčšom rozsahu, než ho mal sám poškodený poistený, v opačnom prípade by poistiteľ získal viac práv, než mal poškodený, na miesto ktorého poistiteľ vstúpil do právneho vzťahu. Nejde tu o vznik nového práva. Prechod práva poisteného na poistiteľa nesmie zhoršiť právne postavenie subjektu zodpovedného za škodu.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že prechod práva na navrhovateľku je limitovaný výškou plnenia, ktoré sama poskytla poistenému. Keďže však navrhovateľka plnila iba istinu bez príslušenstva, v danom prípade bez úrokov z omeškania, nemá nárok na zaplatenie týchto úrokov z omeškania. Takýto nárok by navrhovateľke vznikol iba v tom prípade, ak by poškodenému H.. D. R. uhradila aj tieto úroky.

Za situácie, že navrhovateľka neuhradila poistenému úroky z omeškania, uplatnenie nároku na úroky z omeškania voči odporcom by bolo uplatnením nového práva voči nim, ktoré však podľa ust. § 813 ods. 1 Obč. zák. navrhovateľke nevzniklo.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, ak priznal navrhovateľke bez ďalšieho úroky z omeškania odo dňa, keď žaloba došla na súd, lebo vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že súčasťou plnenia navrhovateľky poškodenému H.. D. R. neboli úroky z omeškania (viď R 27/1977).

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom výroku tak, že návrh na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol (§220 O.s.p.).

Vzhľadom na zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa v odvolacom konaní odvolací súd v zmysle ust. § 224 ods. 2 O.s.p. rozhodoval aj o trovách konania na súde prvého stupňa, teda rozhodoval o náhrade trov celého konania, pričom o týchto rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal ich plnú náhradu navrhovateľke, keďže bola v konaní neúspešná iba v pomerne nepatrnej časti. Trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 €, ktoré sú odporcovia povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.